

РАЗПОРЕЖДАНЕ

№ 412

гр. Перник, 20.03.2024 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – ПЕРНИК, ПЪРВИ ВЪЗЗИВЕН ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в закрито заседание на двадесети март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Съдия: МАРИЯ В. МИЛУШЕВА

като разгледа докладваното от МАРИЯ В. МИЛУШЕВА Въззивно гражданско дело № 20241700500137 по описа за 2024 година

за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 258 и сл. ГПК.

С Решение № 186 от 15.12.2023 г., постановено по гр.д. № 41/2023 г. Районен съд - Брезник е осъдил М. Г. С. от *** с ЕГН: ***** да заплати на Е. Х. Ф., с ЕГН: ***** и Т. Н. С. с ЕГН: *****, и двете с адрес *** сумите, както следва:

- Сумата от 402.50 лв., представляваща обезщетение за ползите, от които са лишени от продажната цена на 161 куб.м. дървен материал – бял бор, добит през 2021 г., съгласно Позволително за сеч № 585768/21.11.2020 г. и Протокол за освидетелстване на сеч е № 559121/03.12.2020 г.;

- Сумата от 1355.50 лв., представляваща обезщетение за ползите, от които са лишени от продажната цена на 542.2 куб.м. дървен материал – бял бор, добит през 2021 г., съгласно Позволително за сеч № 600408/03.02.2021 г., Протокол за освидетелстване на сеч № 621393/29.12.2021 г., Позволително за сеч № 615197/05.06.2021 г. и Протокол за освидетелстване на сеч № 621394/29.12.2021 г.;

- Сумата от 1332.50 лв. представляваща обезщетение за ползите, от които са лишени от продажната цена на 533 куб. м. дървен материал – бял бор, добит през 2022 г., съгласно Позволително за сеч № 640734/30.12.2021 г. и Протокол за освидетелстване на сеч № 672819/15.12.2022 г., Позволително за сеч № 640738/30.12.2021 г., Протокол за освидетелстване на сеч № 6663404/06.11.2022 г. и

- Сумата от 82.43 лв., представляваща обезщетение за ползите, от които са лишени от продажна цена на 10.99 куб. м. дървен материал - широколистни, от които 5.22 куб.м. - бук, 4,12 куб.м. - габър, 0.55 куб.м. зимен дъб и 1,10 куб.м. явор, добит през 2022 г., е Позволително за сеч № 662963/11.04.2022 г. и Протокол за освидетелстване на сеч е № 655889/04.09.2022 г., ведно със законната лихва върху уважения размер на исквете от 15.02.2023 г. – датата на подаване на исквата молба до окончателното изплащане на сумите.

С решението съдът е отхвърлил исквете за горницата над присъдените по -

горе суми до пълния предявен размер, като недоказани и неоснователни.

На осн. чл. 78, ал. 1 от ГПК в тежест на страните са възложени разносните по делото.

В законоустановения срок по чл. 259 от ГПК е депозирана въззивна жалба от М. Г. С., чрез адв. Р. К., с която постановеното от първоинстанционния съд решение се обжалва като неправилно и незаконосъобразно, постановено в противовес с наличните по делото доказателства. Изразява се съгласие с постановеното решение, в частта относно присъдените суми, като сочи, че същото се атакува единствено по отношение на факта, че съдът е счел, че няма доказателства, че ответника е заплатил процесните суми на ищците, като е превеждал сумата на техния съсобственик – Димитринка Сарафска Ф.. Допълва, че същата е заявила в разпита си пред първата инстанция, че е превела сума в размер на 1000 лева, а останалите 1000 лева взела за себе си. С жалбата се твърди, че по делото са представени платежни документи, че въпросната сума е преведена на Ф., която е потвърдила в съдебната зала, че я е предала на ищците. По изложените съображения се моли съда да измени първоинстанционното решение, като се произнесе, че ответникът е заплатил сумата от 1000 лева, част от дължимите им се суми на ищците по делото. Прави се искане за присъждане на сторените пред настоящата инстанция разноси. С въззивната жалба не се представят и не се сочи необходимост от събирането на нови доказателства.

В срока по чл. 263, ал.1 от ГПК е постъпил отговор от Е. Х. Ф. и Т. Н. С., чрез адв. Н. Н. – САК, с която изразяват становище за неоснователност на подадената въззивна жалба. Считат, че твърденията за извършено плащане в размер на 1000 лева са останали недоказана пред първоинстанционния съд, като се позовават в тази връзка и на забраната на чл. 164 ал. 1 от ГПК. По изложените съображения отправят искане за оставяне на въззивната жалба без уважение, като неоснователна.

В законоустановения срок по чл. 259 от ГПК е депозирана въззивна жалба от Е. Х. Ф. и Т. Н. С., чрез адв. Н. Н., с която се атакува постановеното от първата инстанция решение в частта, с която са отхвърлени исковете за горницата над присъдените суми от 5000 лева до пълния предявен размер като недоказани и неоснователни. Наведени са твърдения, че решенето в тази му част е неправилно и постановено в нарушение на материалния закон. Намира, че са допуснати съществени нарушения на съдопроизводствените правила, изразяващи се в обсъждане на недопустими свидетелски показания. Излагат се подробни съображения като се твърди, че в настоящия случай е допуснато съществено нарушение на съдопроизводствените правила, като районния съд е приел за допустими свидетелски показания за установяване на факт, за който се изисква писмена форма на доказване. Допълва, че по делото не са ангажирани каквито и да е писмени доказателства, че купувачът по договора е извършил плащането на цената, като счита, че въз основа на това следва да се приеме, че този акт не се е осъществил. На следващо място се твърди, че атакуваното решение е постановено при липса на мотиви относно релевантен въпрос, тъй като съда е възприел изцяло погрешни и необосновани на закона и доказателствения материал по делото правни и фактически изводи. Моли се съда да отмени първоинстанционното решение в частта, с която са отхвърлени исковете за горницата над присъдените суми, като бъде постановено ново, с което Михайл Г. С. да бъде осъден да заплати на Е. Х. Ф. и Т. Н. С. съразмерна на припадащата им се $\frac{1}{4}$

идеална част в съсобственост на процесните имоти, ведно със законната лихва върху уважения размер на исковите от 15.02.2023 г. – датата на подаване на исковата молба до окончателното изплащане на сумите. Прави се искане за присъждане на сторените по делото разноси, включително адвокатско възнаграждение.

В срока по чл.263, ал.1 от ГПК е постъпил отговор от М. Г. С., чрез адв. Р. К., с който оспорва изцяло жалбата като неоснователна и незаконосъобразна, като моли същата да бъде оставена без уважение. Намира, че в жалбата са посочени основания и доводи, които нямат нищо общо с представените по делото доказателства. Допълва, че по делото са представени доказателства, че дружеството е заплатило част от дължимата се сума и има да заплаща още. В заключение прави искане въззивната жалба да бъде оставена без уважение, като атакуваното решение бъде потвърдено в атакуваната му част. Не се представят и не се сочи необходимост от събирането на нови доказателства.

При извършената по реда на чл. 267, ал. 1, изр. първо ГПК служебна проверка, съдът установява, че въззивните жалби са допустими и са съобразени с изискванията за редовност по чл. 260 и 261 ГПК.

С въззивните жалби и отговора страните не са поискали събиране на нови доказателства във въззивното производство по смисъла на чл. 266, ал. 2 и ал. 3 ГПК, поради което за въззивния съд не възниква задължение да се произнесе служебно в процедурата по чл. 267 ГПК.

Доколкото във въззивните жалби и отговора не се представят и не се сочи необходимост от събирането на нови доказателства, въззивният съд намира, че преценката за спазване на разпоредбите на чл. 146 ГПК и правилността на фактическите и правни изводи на първоинстанционния съд относно релевантните за спорното право факти, касае оценка по съществото на спора, която въззивната инстанция следва да даде с решението си.

Предвид изложеното и на основание чл. 267, ал. 1 ГПК, съдът

РАЗПОРЕДИ:

УКАЗВА на страните, че мотивната част на настоящото разпореждане има характер на проект на доклад по делото.

ДАВА възможност на страните да изразят становище по проекта на доклад.

ПРИКАНВА страните към доброволно уреждане на спора.

НАСРОЧВА делото за **25.04.2024г. от 11:15 часа**, за която дата и час страните да се призоват с връчване на препис от настоящото разпореждане, като на въззивните жалбоподатели се връчи и препис от съответния писмен отговор.

Съдът **УКАЗВА** на страните, че когато отсъстват повече от един месец от адреса който са съобщил по делото или на който веднъж им е връчено съобщение, са длъжни да уведомят съда за новия си адрес. Същото задължение има и законният представител, попечителят и пълномощникът на страната.

Съдът **ПРЕДУПРЕЖДАВА** страните, че при неизпълнение на това задължение всички съобщения ще се прилагат към делото и ще се смятат за редовно връчени.

Съдът **ПРИКАНВА** страните към постигане на спогодба, като им разяснява, че ако използват способите за медиация по Закона за медиацията ще направят по-малко разноси по производството, като ще уредят по-бързо правния спор, предмет на настоящото съдебно производство. До спогодба може да се достигне и по време на процеса, като съдът може да я одобри ако не противоречи на закона или добрите нрави, като с определение прекрати съдебното производство. При постигане на спогодба, ищецът може да поиска да му бъде възстановена половината от внесената държавна такса – чл. 78, ал. 9 от ГПК.

Съдът **НАПЪТВА** страните, че ако желаят могат да разрешат спора по доброволен начин, **чрез процедура по медиация, която дава възможност:**

- да се спести време;
- да се намалят разходите по разрешаването на спора;
- да бъде договорено от страните решение на спора, което максимално да удовлетворява интересите и на двете страни;
- да подобрите отношенията между страните, ако са важни за тях или се налага да продължат.
- да запазите имиджа и тайните си;
- обичайно се изпълнява доброволно;
- за да започнете медиация, няма значение на каква фаза е делото.
- медиация можете да проведете както на първа, така и на втора инстанция.

За да поискате започването на медиация е достатъчно да се свържете с координатор на Центъра за спогодби и медиация към Окръжен съд - Перник и Районен съд – Перник.

ДА СЕ ВРЪЧИ на страните препис от настоящото разпореждане за насрочване, ведно с обективирания в него проект на доклад по делото.

РАЗПОРЕЖДАНЕТО не подлежи на обжалване.

Съдия при Окръжен съд – Перник: _____